

Sprawozdanie z grafów

Nazwisko, Imię, Indeks	Kajetan Zdanowicz, 248933
Prowadzący kurs	Mgr inż. Marcin Ochman
Termin zajęć	WT 15:15
Data oddania sprawozdania	05.05.2020r.

1 Wstęp

Celem projektu jest porównanie wydajności dwóch algorytmów znajdowania najkrótszych ścieżek w grafach ważonych - Dijkstry i Bellmana-Forda oraz dwóch rodzajów reprezentacji grafów - macierzy sąsiedztwa i listy sąsiedztwa. Testy będą obejmowały grafy rozmiarów 10, 50, 100, 250 oraz 500 wierzchołków o gęstościach 0.25, 0.5, 0.75, 1. Dla każdego rodzaju grafu wygenerowano 100 losowych instancji i zmierzono czasy znajdowania najkrótszych ścieżek od wierzchołka zerowego. Badania zostały przeprowadzone na grafach nieskierowanych o nieujemnych wagach krawędzi.

2 Opis sposobów reprezentacji grafów

2.1 Macierz sąsiedztwa

Zaimplementowano jako dwuwymiarową tablicę dynamiczną o rozmiarze $N \times N$ (N - liczba wierzchołków). W przypadku połączenia dwóch wierzchołków a i b , do pól macierzy o indeksach (a,b) i (b,a) została wpisana waga połączenia. W przypadku braku połączenia lub jednakowym wierzchołkom - przypisywano wartość 0. Taki zabieg pozwolił przyspieszyć późniejsze obliczenia związane z algorytmami.

2.2 Lista sąsiedztwa

Zaimplementowano jako dwuwymiarową tablicę dynamiczną, która dla konkretnego numeru wierzchołka przechowuje obiekt utworzonej wcześniej struktury. Obiekt zawiera pola: wagę i number wierzchołka, z którym ma połączenie. Takie rozwiązanie, w porównaniu ze sposobem implementacji macierzy, nie potrzebuje przechowywania pustych połączeń między wierzchołkami.

3 Opis zaimplementowanych algorytmów

3.1 Algorytm Bellmana-Forda

Dłużej działający niż algorytm Dijkstry, jednakże bardziej uniwersalny. Działa dla ujemnych wag oraz potrafi znaleźć ujemne cykle w grafie. Jego działanie opiera się na metodzie relaksacji dla każdej krawędzi. Relaksacja następuje dokładnie $N-1$ razy (N - liczba wierzchołków). Polega ona na porównaniu, czy istnieje ścieżka "na oko", krótsza niż dotychczasowa. Złożoność czasowa algorytmu: $O(V \cdot E)$ (V - ilość wierzchołków, E - ilość krawędzi).

3.2 Algorytm Dijkstry

Działa tylko dla grafów o wagach dodatnich. Jest szybszy niż algorytm Bellmana-Forda. Metoda polega na utworzeniu dwóch zbiorów. Na początku, pierwszy zawiera wszystkie wierzchołki grafu, a drugi jest tablicą, przechowującą aktualne, najkrótsze odległości wierzchołków od wierzchołka źródłowego. Z pierwszego zbioru usuwany jest element o najmniejszej wadze, a następnie przeprowadzana jest relaksacja. Dla przyspieszenia działania algorytmu, dla macierzy zaimplementowano funkcję znajdującą wierzchołek z najmniejszą wagą (w zależności od punktu odniesienia), a dla listy - kolejkę priorytetową. Dzięki temu, złożoność czasowa wynosi: $O(E \cdot \log V)$ (V - ilość wierzchołków, E - ilość krawędzi).

4 Przykłady działania programu - dla listy i macierzy

```
./Graphs
ADJACENCY MATRIX

***** graph size *****8

---graph density--- 0.25
0 0 0 0 252 0 0 0
0 0 0 998 0 0 0 0
0 0 0 708 763 869 0 0
0 998 708 0 0 0 0 0
252 0 763 0 0 0 352 0
0 0 869 0 0 0 0 0
0 0 0 0 352 0 0 154
0 0 0 0 0 0 154 0

Dijkstra
0. 0
1. 2721
2. 1015
3. 1723
4. 252
5. 1884
6. 604
7. 758

Bellman-Ford
0. 0
1. 2721
2. 1015
3. 1723
4. 252
5. 1884
6. 604
7. 758

---graph density--- 1
0 815 760 745 601 454 245 115
815 0 816 787 807 501 894 138
760 816 0 111 914 193 864 322
745 787 111 0 719 419 675 546
601 807 914 719 0 269 669 421
454 501 193 419 269 0 132 807
245 894 864 675 669 132 0 649
115 138 322 546 421 807 649 0

Dijkstra
0. 0
1. 253
2. 437
3. 548
4. 536
5. 377
6. 245
7. 115

Bellman-Ford
0. 0
1. 253
2. 437
3. 548
4. 536
5. 377
6. 245
7. 115
```

```

./Graphs
ADJACENCY LIST

**** graph size **** 8

---graph density--- 0.25
0. 4(9)
1. 3(8)
2. 4(7) 5(5) 3(6)
3. 1(8) 2(6)
4. 2(7) 6(1) 0(9)
5. 2(5)
6. 7(1) 4(1)
7. 6(1)

Dijkstra
Distances from source
0. 0
1. 30
2. 16
3. 22
4. 9
5. 21
6. 10
7. 11

Bellman-Ford
0. 0
1. 30
2. 16
3. 22
4. 9
5. 21
6. 10
7. 11

---graph density--- 1
0. 1(9) 2(7) 3(7) 4(9) 5(9) 6(9) 7(5)
1. 0(9) 2(2) 3(2) 4(6) 5(1) 6(1) 7(4)
2. 0(7) 1(2) 3(6) 4(4) 5(2) 6(8) 7(5)
3. 0(7) 1(2) 2(6) 4(8) 5(7) 6(1) 7(1)
4. 0(9) 1(6) 2(4) 3(8) 5(3) 6(6) 7(5)
5. 0(9) 1(1) 2(2) 3(7) 4(3) 6(6) 7(3)
6. 0(9) 1(1) 2(8) 3(1) 4(6) 5(6) 7(3)
7. 0(5) 1(4) 2(5) 3(1) 4(5) 5(3) 6(3)

Dijkstra
Distances from source
0. 0
1. 8
2. 7
3. 6
4. 9
5. 8
6. 7
7. 5

Bellman-Ford
0. 0
1. 8
2. 7
3. 6
4. 9
5. 8
6. 7
7. 5

```

5 Wyniki pomiarów

Tabele zawierają uśrednione wyniki czasów realizacji algorytmów w sekundach.

Dijkstra, macierz sąsiedztwa:

		Ilość wierzchołków				
		10	50	100	250	500
Gęstość grafu	0,25	0,00000976	0,000163	0,00062	0,003773	0,015081
	0,5	0,00001037	0,000176	0,000654	0,004001	0,01599
	0,75	0,00001028	0,000174	0,000651	0,003927	0,0157
	1	0,00001006	0,000169	0,000628	0,003869	0,015333

Dijkstra, lista sąsiedztwa:

		Ilość wierzchołków				
		10	50	100	250	500
Gęstość grafu	0,25	0,00000665	0,00025	0,000901	0,005486	0,022023
	0,5	0,00001162	0,000339	0,001286	0,008607	0,034941
	0,75	0,00001459	0,000402	0,001696	0,011352	0,04614
	1	0,00001649	0,000479	0,002007	0,013316	0,056391

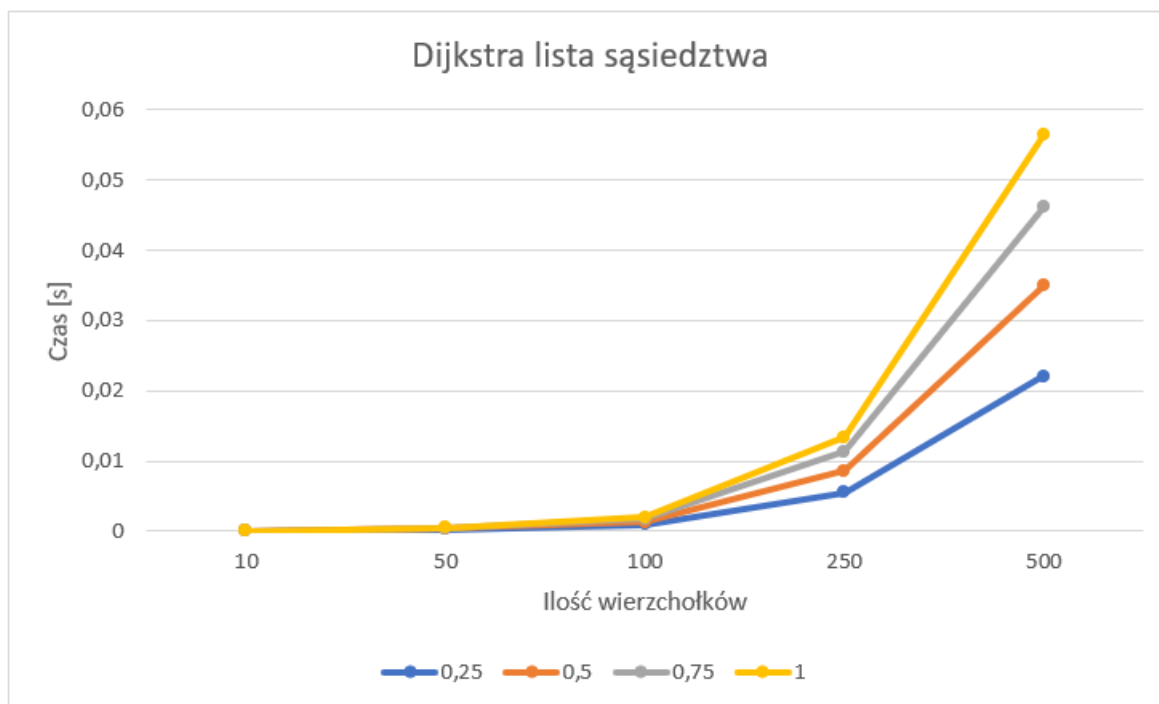
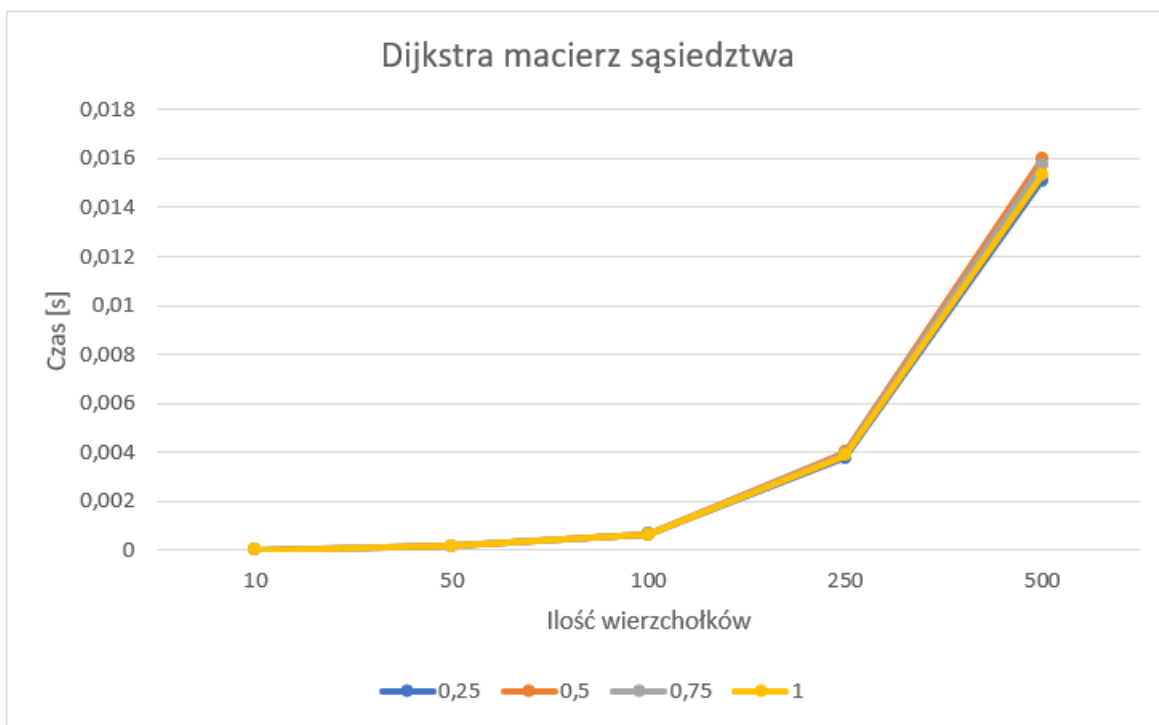
Bellman-Ford, macierz sąsiedztwa:

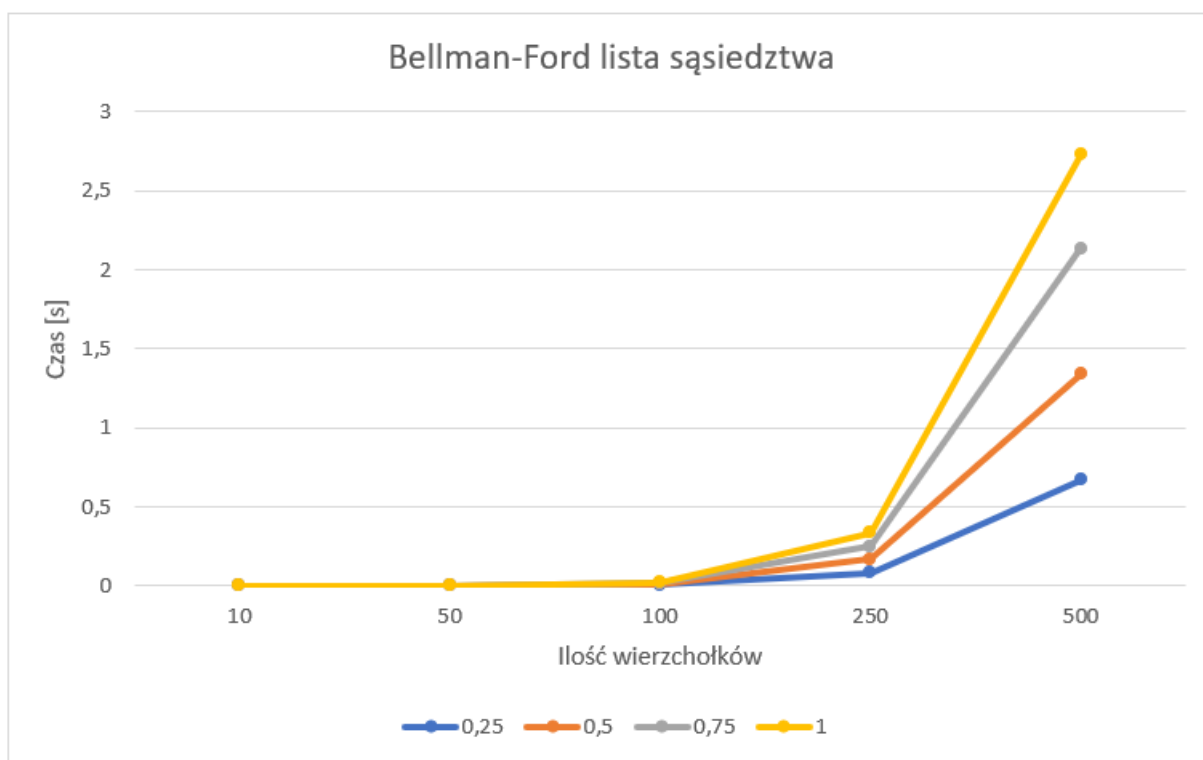
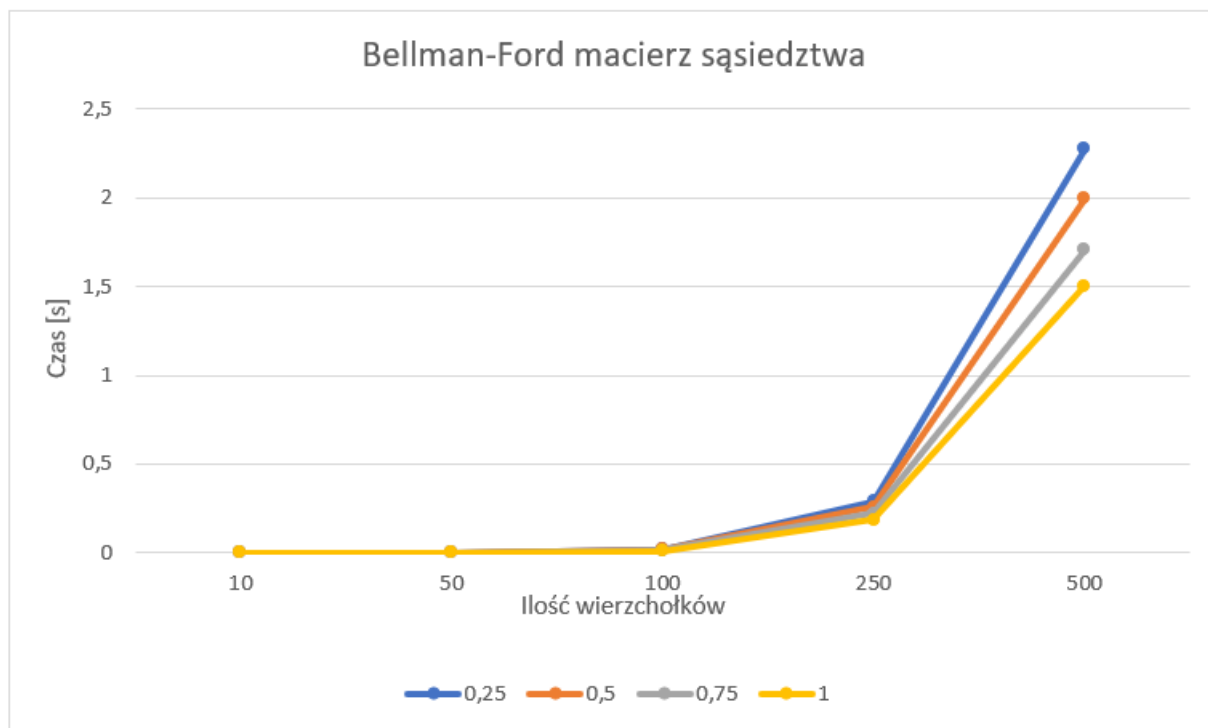
		Ilość wierzchołków				
		10	50	100	250	500
Gęstość grafu	0,25	0,00001705	0,002355	0,018866	0,291269	2,27466
	0,5	0,00001885	0,002143	0,01692	0,256993	1,99682
	0,75	0,00001778	0,001841	0,014316	0,222266	1,70514
	1	0,00001507	0,00151	0,011936	0,185224	1,50413

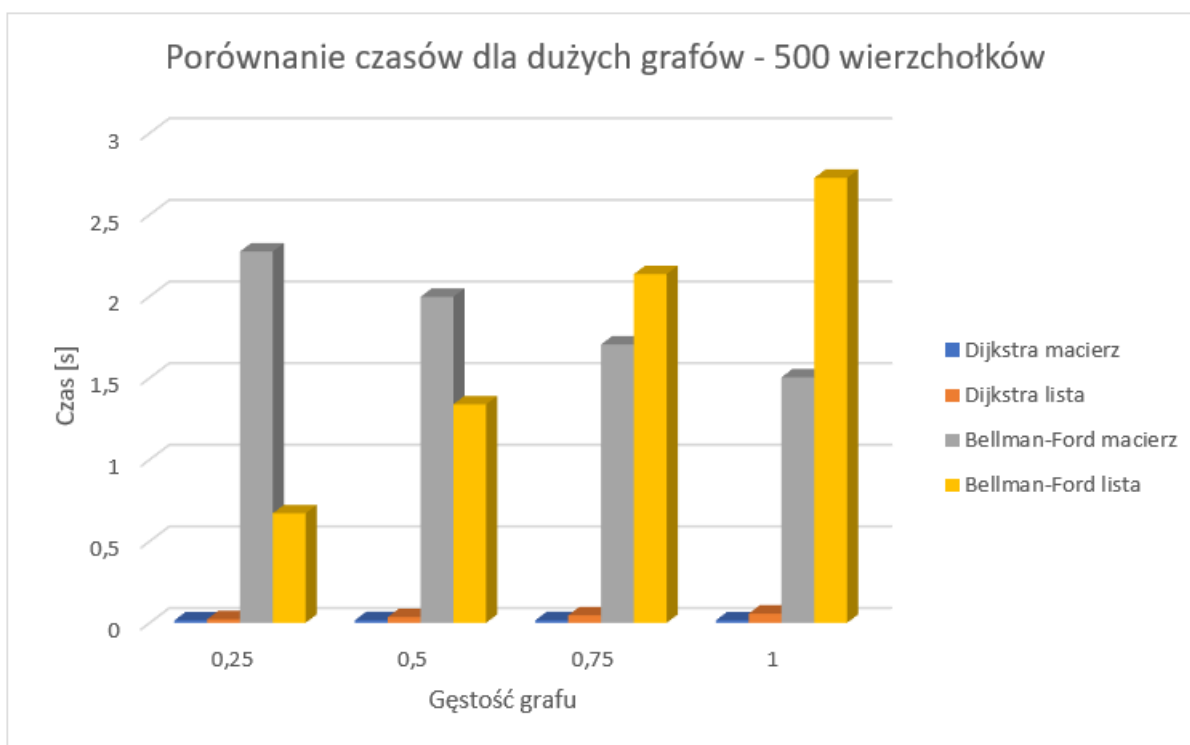
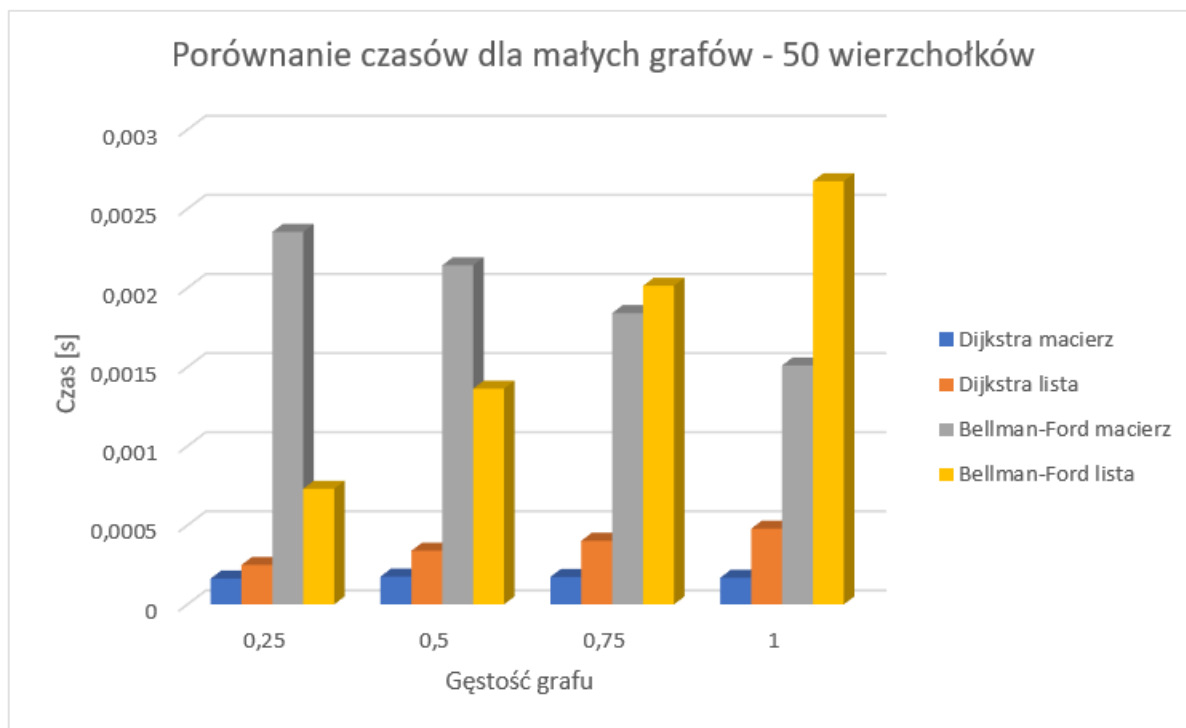
Bellman-Ford, lista sąsiedztwa:

		Ilość wierzchołków				
		10	50	100	250	500
Gęstość grafu	0,25	0,00000803	0,000731	0,005515	0,084615	0,67088
	0,5	0,00001286	0,001363	0,011075	0,168142	1,33843
	0,75	0,00001768	0,002014	0,016389	0,249796	2,13605
	1	0,00002332	0,002675	0,021279	0,333209	2,72544

6 Wykresy







7 Wnioski

- Algorytm Dijkstry okazuje się dużo szybszy niż algorytm Bellmana-Forda.
- Dla badań bez ujemnych wag między wierzchołkami, można usunąć część kodu odpowiadającą za szukanie negatywnego cyklu w algorytmie Bellmana-Forda, przyspieszając jego działanie.
- W tej implementacji macierzy i listy, algorytm Dijkstry szybciej działa na macierzy, ponieważ nie musi sięgać po dane zawarte w strukturze dla każdego pola tablicy dwuwymiarowej, tak jak w liście.
- Porównując czasy działania algorytmów dla macierzy i listy, przy dużej ilości wierzchołków i różnych gęstościach grafów, można zauważyć dużo większą rozbieżność wyników działań na grafach przechowywanych w macierzach, aniżeli w listach.
- Wraz ze wzrostem gęstości grafu, spada szybkość działania algorytmu Dijkstry oraz Bellmana-Forda na liście.

8 Literatura

- https://pl.wikipedia.org/wiki/Algorytm_Dijkstry
- https://pl.wikipedia.org/wiki/Algorytm_Bellmana-Forda
- https://eduinf.waw.pl/inf/alg/001_search/0124.php